

BÜLTEN

EYLÜL 2024

avrupahaber11.org info-itif@proton.me /ITIF @isvicreitif @isvicreitif @isvicreitif

İÇİNDEKİLER

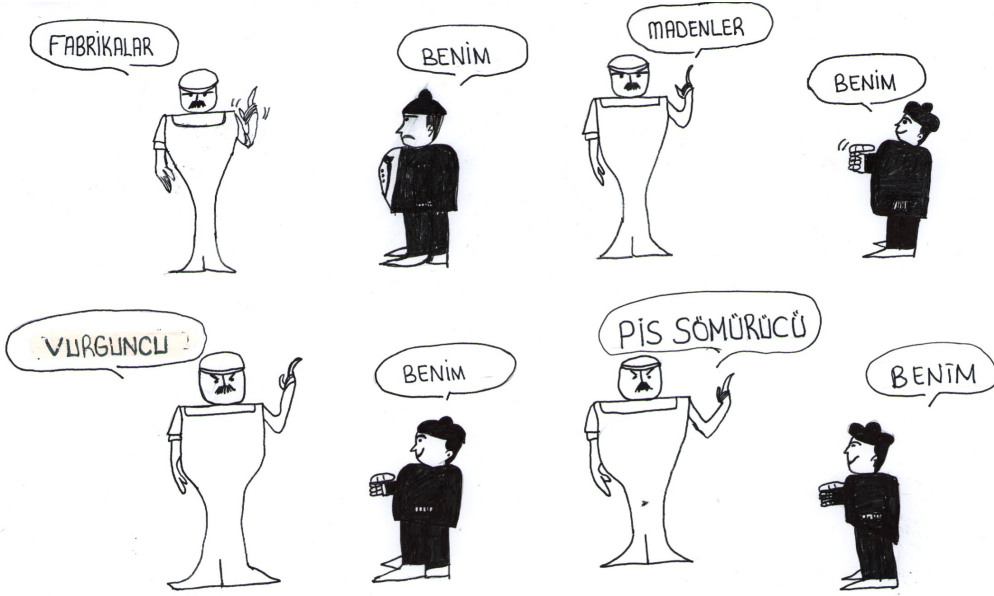
KRİZ ZENGİNLERE FIRSAT
EMEKÇİLERE YOKSULLAŞMA
GETİRİR!

İLTİCA HAKKI
TANINSIN,
GERİ İADELER
DURDURULSUN!

İSVİÇRE'DEN
HABERLER

DEVİRİMCİ SANAT

YILMAZ GÜNEY

Kapitalizm eşitsizlik ve adaletsizlik üzerine kurulmuştur. Bir tarafta bütün fabrikalara, madenlere ve topraklara sahip bir avuç parolabası, diğer tarafta işgücünden başka satacak bir şey olmayan milyonlarca insan. İşte bütün eşitsizlik ve adaletsizliklerin kaynağı burada, ÜRETİM ARAÇLARININ ÖZEL MÜLKİYETİNDE YATMAKTADIR. Bu düzende üretim araçlarını elinde tutanlar toplum için akan hayat suyunun başını tutmuşlardır. Bu yüzden yeryüzünün bütün güzellikleri bunların emrindedir.

"Eski bunalımların yinelenmesine karşı işleyen her etmen, kendi içerisinde, gelecekteki çok daha güçlü bir bunalımın tohumlarını taşımaktadır."
(F. Engels)

KRİZ ZENİNLERE FIRSAT EMEÇİLERE YOKSULLAŞMA GETİRİR!

Kapitalist-emperyalist sistemin uzun yıllardır içinde olduğu kriz, Covid-19 salgını ve Ukrayna'nın Rusya tarafından işgali sonrası çelişkileri yoğunlaşan emperyalistlerin ekonomik krizi daha da derinleştirdiği görülmektedir.

Yaşanan son krizlerde görünen şu ki; zenginleşen devlet, güçlenen kapitalistlere karşı, krizin tüm yükü omuzlarına yüklenen halkın ise daha da yoksullaştığıdır.

Özellikle İsviçre'de Covid-19 sonrası yaşanan uluslararası krizin etkisiyle bir enflasyonist süreç yaşanmaktadır. Mal ve hizmet giderleri sürekli artış gösterirken buna uygun şekilde emekçi ücretlerinde bir artış yaşanmamıştır. Bu süreçte yoksullaşmanın daha da hissedildiği, gelir gider dengesinin arasındaki farkın açıldığı görülmektedir. Avrupa'nın en iyi refah seviyesine sahip

ülke olarak tanıtılan İsviçre'de son dönemde artan yoksulluk oranları nüfusun %8'ine denk gelmektedir. Özellikle bu artan fiyatlara karşı düşük orandaki maaş artışının etkisi yüksektir.

İsviçre'de ciddi bir ekonomik yük olan sağlık sigortalarındaki artışlar, ev kirası, gıda vs birçok ürünlerdeki %7'yi aşan fiyatlara karşı emekçilerin maaşlarında ise %1 ile %2 civarında artış görülmektedir. Her yıl yapılan maaş artışları ile ilgili görüşmelerde devlet işveren yanlısı sendikalardan yana tavır alıyor, işçi sendikalarının taleplerine duyarsız kalıyor, ortalama %2'yi geçmeyen maaş artışlarına onay veriyor. Artan vergiler ve fiyat artışları karşısında emekçilerin maaşları her yıl bir önceki yılın maaşına göre reel olarak %0.4 azalmaktadır. Artan maaşlar enflasyon karşısında erimektedir.

Dünya'da artan krize rağmen İsviçre ekonomisinde

%7 büyüme gerçekleşmiştir. Bu büyümeye rağmen işçi ücretlerinin %3 oranında düştüğü görülmektedir. Özellikle ekonomik olarak güçlü olan İsviçre Devleti adil bir ücret artışı ve paylaşımı gerçekleştiriyor oluşunun sonucu olarak zenginler ile emekçi halk arasındaki uçurumun gittikçe açılmakta olduğunu, orta sınıfın ise erimeye başladığını görmekteyiz.

İsviçre'de 150 bin kişi yoksulluk sınırının altında yaşıyor olması var olan sorunu gözler önüne sermekte. İsviçre Devletinin asgari ücret ya da minimum bir ücret belirlememiş olması, birçok konuda emekçilerden değil işverenden taraf olması, ki bu İsviçre Devletinin Neo-liberal karakterinin en iyi göstergesi olmaktadır. Sorunların devlet müdahalesi ile değil de işveren ile işçi arasında çözülmesi yönündeki tavır bugün emekçileri patronların insafına bırakmak demektir.

İsviçre Devleti son yıllarda artan ekonomik krizi bahane ederek çalışanların maaşlarında yeterli artış yapmamaktadır. İnşaat sektörü, eğitim SEKTÖRÜ ve sosyal alanlarda çalışanlar artan fiyatlara rağmen maaşlarının olduğu yerde kalmasına karşı gösterdikleri reflexler, grevler İsviçre'de çalışanların yoksulluk sınırı altında yaşadığını göstermektedir.

Özellikle göçmenler arasındaki yoksullaşma oranının yüksekliği ise göze çarpmaktadır. İsviçre'de göçmenlerin büyük bir kesiminin hizmet sektörü, inşaat ve daha alt işlerde güvencesiz, sözleşmesiz ve düşük maaş ile çalışıyor olması yoksulluk sınırının altında yaşamalarına neden olmaktadır.

Dünyada yaşanan ekonomik krizler hem ekonomik hem de sosyal anlamda tüm yükünü daha çok göçmenlerin omuzlarına yüklemektedir. Göçmenlerin krizin sorumlusu gösterilip ırkçılıkla karşı karşıya kalırken, artan enflasyonun karşısında gittikçe yoksullaşan da yine göçmenler olmaktadır. İsviçre'de artan yoksulluğa karşı sendikalar tavır alma noktasında adım atmaktadır. Belli iş alanlarında eylemler, grevler olsa da hala İsviçre genelinde emekçilerin artan yoksulluğa karşı duruş sergileme noktasında zayıf kaldığı aşikardır.

Bu anlamda 21 Eylül'de Unia Sendikası Bern merkezli maaşların arttırılması için düzenleyeceği eylem önem teşkil etmektedir. İşçi sendikaları maaş artış oranının %5 civarında olmasını talep etmektedir. Yine en düşük maaşın 4000 CHF üstünde olması, enflasyon oranına göre maaşların dengelemesi konusundaki taleplerini güçlü bir şekilde duyurmak için bu eylem çağrısı önemlidir.

İsviçre'de yaşanan bu duruma karşı duyarlılığın az olmasından kaynaklı krizin tüm faturası biz göçmenlere çikartılıyor. Daha fazla çalışıp daha çok yoksullaşırken, gün geçtikçe yaşam standartlarımız ve çalışma koşullarımız ağırlaşıyor. Bir de ırkçı, faşist örgütler krizin tüm sorumluluğunu bizlere yüklemektedir.

İşte bu nedenlerden dolayı biz göçmen emekçiler yaşadığımız ülkelerde sınıf bilincini yükselterek yoksullaşmaya karşı örgütlü mücadele ile tepki vermeye zorundayız. Yaşadığımız sorunları yerel siyasetin gündemine taşımak, haklarımızı korumak ve koşullarımızın düzeltilmesi için mücadele etmenin önemi her yıl daha da öne çıkmaktadır. Bu da göçmen örgütlerin önemini bizlere bir kez daha göstermektedir. Göçmen örgütleri olarak salt geldiğimiz ülkelerin gündeminin dışında sınıfsal olarak ezildiğimiz bu ülkelerdeki sorunlara daha sınıfsal bir bilinçle bakma, kitlelerimizi hareketlendirmek için sınıf bilincini kuşanan bir göçmen örgütlülüğü yaratma zorunluluğu ile karşı karşıyayız. Unutmayalım ki bulunduğumuz

ülkenin çelişkileri bizim devrimcileşmeye dair zeminimiz olacaktır. Yaşanan krizlerde daha fazla ezilmeye karşı sınıf bilincini yükseltmek gerekmektedir. Bunun için kurumlarımızı hareketlendirmek, göçmenlik sorunları dışında sınıfsal, sosyal sorunlarımızı da öne çıkarmak, işçi sınıfı ve onun mücadele araçlarından olan sendikalarda örgütlenmek, bu sendikaların politikalarına ve gündemlerine müdahil olmak önemli bir gündem olarak karşımızda durmaktadır.

Bunun vesilesi olacak olan 21 Eylül'de ki mitinge kendi bayraklarımızla, dövizlerimizle, politik duruşumuzla güçlü bir katılım sağlamak gerekmektedir.

İsviçre Devleti, sendikaların da desteğini alan işçi sınıfının bu konuda daha du-

yarlı ve militan tavrı ile sokağı zorlayarak elindeki en ciddi güç olan şarteli kapatma, grev ve sokak eylemleri ile karşı karşıyadır.

İLTİCA HAKKI TANINSIN, GERİ İADELER DURDURULSUN!

"İltica" bir ülkenin başka bir devletin vatandaşına sığınma hakkı tanınması anlamına gelen bir terimdir. Uluslararası hukukun kabul ettiği bu hakkı kazanan kişi, talepte bulunduğu ülkenin koruması altına giriyor. Kendi ülkesinde çeşitli nedenlerle yaşama hakkı kalmayan veya tehlike altına giren kişinin, yaşam hakkını garanti altına almak için başka bir ülkeye başvurması ve o ülkenin "koruması"nı alması süreci uluslararası anlaşmalarla birçok ülke tarafından tanınmış ve kazanılmış bir haktır. Bu hakkın keyfi bir şekilde yok sayılması, bu sürecin içinde olan insanlara baskı yapılması kabul edilemez.

Son yıllarda emperyalistlerin bazı bölgelerde direkt, bazı bölgelerde ise dolaylı müdahaleleri sonucu Dünya'nın farklı bölgelerinde süren fiili savaş ve çatışma ortamı ve her an çatışmaya dönüşebilecek gerginliklerin sonucu olarak, can güvenliği ve güvenli bir yaşama alanına kavuşma arayışındaki on binlerce kişi Avrupa'ya göç etmektedir. Savaşların bizzat sorumlusu olan emperyalistler bu göç dalgasına karşı bir taraftan hak ve özgürlükleri kısıtlayan çeşitli yasalar çıkarmakta, iltica koşullarını zorlaştırmakta, diğer taraftan ise var olan krizlerini aşmak için ırkçılığı ve şovenizmi körüklemektedir. Bunun en yalın ifadesi Avrupa'nın birçok ülkesinde sağın yükselişe geçmesidir.

Özellikle sağın yükselişe geçtiği ülkelerden biri de İsviçre'dir. İsviçre devleti her geçen gün göçmen karşıtı politikalarıyla gerici yüzünü daha fazla göstermektedir. Altında imzası olan Uluslararası yasa ve anlaşmalara uymayıp, kendisine iltica başvurusunda bulunmuş çok sayıda insan gideceği yerde neyle karşılaşılacağına bakılmadan geri gönderilmek isteniyor. Baskı yasaları, geri iade, Interpol tutuklamaları, mülteci kamplarındaki baskılar, sınırlarda ve toplama kamp-

larında göçmen ölümleri İsviçre Devletinin mülteciler üzerindeki baskı aracı olarak dikkat çekici bir yerde durmaktadır.

Bu baskı ve geri gönderme saldırılarının sonucusu, İsviçre Devletine sığınma başvurusunda bulunan 15 politik ilticacının Dublin Anlaşması gerekçe gösterilerek Yunanistan Devleti'ne iadesi ile yaşanmaktadır. AB ve Schengen bölgesindeki ülkeler arasında mültecilerin iltica başvurularının hangi ülkenin sorumluluğunda olduğunu belirleyen Dublin Anlaşması, mültecinin ilk giriş yaptığı ülkenin iltican başvurusunu değerlendirmekle yükümlü olduğu anlamına geliyor. Her Avrupa ülkesi gibi Dublin Anlaşma-

sına tabii olan Yunanistan Devleti günümüze kadar yaşadığı derin ekonomik krizi gerekçe göstererek iadeleri kabul etmemekteydi. Ancak gelinen süreçte yaşanan krizi, iadeleri kabul ederek bir nevi "insan ticareti" yaparak "ekonomik kaynak" yaratma misyonu üstlenmiştir. İsviçre Devleti tarafından Yunanistan Devleti'ne 2026 yılına kadar 42,3 milyon Frank ödeme yapacağı mutabakatının ardından, Yunanistan, sınırları içinde parmak izi olan sığınmacıların 3. ülkelerden iadesini kabul etmeye başlamıştır. Kendi halkının sağlık, barınma, eğitim ve iş imkanlarını karşılamada yetersiz kalan Yunanistan Devleti, AB ve İsviçre ile kirli bir pazarlık yaparak emperyalistlerin ve kapitalistlerin gerçek yüzünü bir kez daha göstermiştir.

Yükselen ırkçılığa, şovenizme ve geri iade dalgasına karşı devrimci demokrat ve yurtsever kesimler olarak, yerli ve göçmen emekçilerin birliğini ve ortak mücadelesini geliştirmeli aynı zamanda bu hukuksuz uygulamalara karşı AGEB ve İTİF'de örgütlenip, bir örgüt bilinciyle dur denilmelidir.

İSVİÇRE'DEN HABERLER

BASEL

20 Temmuz saat 12:30'da Basel tren istasyonunun önünde Suruç'ta ölümsüzleşenler için saygı duruşuyla başlayan yürüyüşe birçok örgüt de katılım sağladı. Partizan'ın da içinde bulunduğu kitle sık sık "Suruç Şehitler Ölüm-süzdür" sloganı attı. Eylem yapılan açıklamanın ardından Claraplatz'da sonlandırıldı.

Suruç Katliamı'nın 9. yılında 33'leri anmak için Zürih ve Basel'de eylem düzenlendi.

ZÜRİH

İGİF, SKB ve YS tarafından yapılan çağrıyla saat 18:00'da Stauffacherplatz'da toplanan kitle, eyleme, Suruç'ta ölümsüzleşenler şahsında tüm devrim şehitleri için gerçekleştirilen saygı duruşu ile başladı.

Okunan basın açıklamasının ardından, Partizan'da konuşma yaptı. Eyleme, Partizan, İTİF, MLKP, KKP, Öncü Partizan ve HBDH da katıldı. Yapılan açıklamaların ardından eylem sonlandırıldı.

Zürih, Filistin ile Dayanışma Komitesi 27 Temmuz Cumartesi günü saat 15:00'da Helvetiaplatz'da eylem gerçekleştirdi. Alanda toplanan yüzlerce kişi, basın açıklamasının ardından "Özgür Filistin, Yaşasın Filistin" sloganı ile yürüyüşe geçti. Aralarında Partizan'ın da bulunduğu kitle sık sık "İsviçre silahları ve İsviçre parası tüm dünyadaki insanları öldürüyor", "İsviçre medyası ve politikacıları yalan söylüyor" sloganları atıldı. Kitle, Zürih tren istasyonundan geçerek eylemi Helvetiaplatz'da sonlandırdı.

22 Ağustos Perşembe günü Çağlar Fakir ve 14 politik mülteci hakkında verilen Yunanistan'a iade kararına karşı İsviçre'nin Zürih şehrinde eylem düzenlendi.

İTİF-İDHF-İGİF-ADKM-Alinteri-Dem-Kurd-ATİK İsviçre Komitesi tarafında organize edilen eylem Zürih Duttweilerstrasse'de bulunan mülteci kampının önünde gerçekleştirildi. Okunan basın açıklamasının ardından Çağlar Fakir kısa bir konuşma yaptı. Yaptığı açıklamada İsviçre devletinin hiçbir araştırma yapmaksızın, Yunanistan'ı politik mülteciler için "güvenli" göstererek zorla geri gönderilmeyi çalıştığını ifade ederek bu durum asla kabul edilemez diyerek bitirdi konuşmasını. Atılan sloganlar ile eylem sonlandırıldı.

DEVİRİMCİ SANAT

Burası dördüncü köpüktür benim abem
Bak canırı yoktur, kırkıdır.
Ne barası teter, ne de sobası
Her neyse benim abem
Ver bir çipara zuladen yoralım
Burası dördüncü köpüktür benim abem
İkinci adresimiz
Allahımızı serersen adı parlayan Cafer
Lakabı kel onbaşı
Peygamberimiz dersin o da ekibin
Her neyse benim abem
Ver bir çipara zuladen yoralım...?

1983 Cannes Film Festivali'nde Altın Palmiye için aday gösterilen, yönetmenliğini ve senaristliğini yapan Nilmağ GÜNEŞ'i, çekimini Fransa'da yaptığını ve hikayesinin esas olarak, yarı açık bir hapishane haline getirden Türkiye'ye'ni simpelediğini "Düvar" filminden alıntı yapılan şiirle, ölümsüzlüğünün 40. yılında tüm devrimci duygularımızla selanıyoruz.

Merhaba Sevgili İTİF Bülteni'ni okurlarımız,
Bildiğiniz üzere bültenimizin ilk sayısını geçtiğimiz aylarda çıkarmıştık. Eylül ayında sizlerle yeniden buluşmuş olmanın sevinçli içerisindeyiz. Siz değerli okuyucularımız da fotoğraf, karikatür, şiir ve yazılarınızı bizlere mail adresimizden ulaşabilirsiniz ve destek olabilirsiniz. Görüşmek üzere, hoşça kalın.

Ölümsüzlüğünün 40. yılında
YILMAZ GÜNEY’İ ANIYORUZ!

“Genel anlamıyla sanatçının niteliğini belirlerken, toplumsal pratiğinin, yani siyasal ve kültürel çalışmalarının, toplumsal tutum ve ilişkilerinin ve eserlerinin hangi sınıfların hizmetinde olduğuna bakmalıyız. İşçi sınıfının, yoksul köylülüğün sorunlarına, toplumsal kurtuluş mücadelesi doğrultusunda hizmet ediyorsa, emekçi kitlelerin eylemleriyle yakından ilgileniyorsa, onların devrimci sınıf bilincini yükseltiyorsa, bu eylemlere maddi ve manevi destek oluyorsa, devrimci ruh ve kararlılığını kabartıyorsa, onlara bütün dünya emekçilerinin kardeşlik duygularını götürüyorsa, bilimsel sosyalizmin ideolojisi ve teorisini kendisine klavuz ediyorsa, bu sanatçı proleter devrimci bir sanatçıdır.”